

Psychiaters willen 'gedwongen opname' herzien

De wet die gedwongen opnames regelt, is ondertussen 23 jaar oud. Hij bepaalt dat een gedwongen opname alleen kan in een erkend psychiatrisch ziekenhuis met een gesloten afdeling. De Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie vindt dat niet meer van deze tijd en pleit voor een aanpassing.

Aanleiding is de Panorama -reportage die reconstrueerde hoe Jonathan Jacob, een drugsverslaafde in psychotische toestand, drie jaar geleden in een politiecel overleed. De man was in de cel beland nadat de psychiatrische kliniek Broeders Alexianen in Boechout geweigerd had hem op te nemen. Een psychiater en een vroegere directeur van de kliniek zijn om die reden naar de correctionele rechtbank verwezen.

Jaarlijks worden ongeveer 2.900 mensen gedwongen opgenomen, en in zowat de helft van de gevallen zijn alcohol of drugs in het spel. De afgelopen tien jaar was er een stijging met 40 %. Een toename waar de psychiatrie verveeld mee zit omdat ze diametraal tegengesteld is aan de evolutie naar meer respect en inspraak van patiënten. De nieuwe tendens is om zorg zoveel mogelijk in de samenleving aan te bieden, en niet in het ziekenhuis

Toch schrijft de wet uit 1990 nog steeds voor dat een gedwongen opname alleen in een ziekenhuis met gesloten afdeling kan plaatsvinden. In De Standaard omschreven woordvoerders van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie (VVP) die situatie als een moeilijke spreidstand: Enerzijds is er veel kritiek op het gebruik van dwang, anderzijds verwacht de samenleving dat steeds meer mensen met psychiatrische aandoeningen onder dwang worden opgevangen.

De VVP vindt het gevaarlijk psychiatrie disciplinerend te gebruiken. Psychiatrie is in de eerste plaats zorg en hulpverlening, en geen middel tot ordehandhaving. Hulpverleners in een psychiatrisch ziekenhuis zijn niet opgeleid om met extreme agressie of wapengebruik om te gaan, luidt het. Anderzijds ontbreekt het in een politiecel aan de medische opvang die nodig is in een acute psychiatrische situatie.

Alleen een continue combinatie van medisch-psychiatrische zorg en agressiebeheersing kan een antwoord bieden in situaties zoals deze. Daarom pleit de vereniging voor een aangepast wettelijk kader en een breed maatschappelijk debat. De problematiek is te belangrijk om alleen aan vrederechters, procureurs, politie en artsen over te laten.

© Artsenkrant

